

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/167/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5610207672
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5610207672.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky: Y. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX, N. Y., zastúpená JUDr. Martinom Tomasom, advokátom, so sídlom L. XX, T., proti odporkyni: Mgr. U. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/X, N. Y., zastúpená JUDr. Petrom Jančim, advokátom, so sídlom J. XXX, N. Y., o zaplatenie 18.898,21 eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/237/2010-220 zo dňa 17. januára 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a v e c v r a c i a okresnému súdu na ďalšie konanie.

Konanie o žiadosti navrhovateľky na oslobodenie od súdnych poplatkov z a s t a v u j e .

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietol a rozhodol, že o náhrade trov konania rozhodne samostatne po právoplatnosti napadnutého rozsudku.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľka si uplatnila voči odporkyni nárok na zaplatenie istiny 18.898,21 eur s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania od 03.05.2010 do zaplatenia tvrdiac, že tieto finančné prostriedky zdedila po svojom otcovi Y. T., zomrelom dňa XX.XX.XXXX (ďalej už len „poručiteľ“). Odporkyňa po smrti poručiteľa, a to dňa 03.05.2010 bez súhlasu navrhovateľky (v tom čase maloletej dedičky) alebo jej zákonnej zástupkyne (matky PhDr. K. T.) vybrala z bežného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedenom v M. F. a. s. na meno poručiteľa finančné prostriedky vo výške 20.000,- eur. Z tejto čiastky uhradila odporkyňa náklady spojené s pohrebom vo výške 1.181,46 eur. Časť 79,67 eur predstavuje pohrebné.

Po vykonanom dokazovaní výsluchom účastníkov, svedkov R. R., Ing. M. L., Mgr. I. Q., PhDr. K. T., K. T., Y. H., Mgr. W. U. a po oboznámení sa s listinnými dôkazmi, vzťahujúcimi sa na predmet sporu, dospel okresný súd k záveru, že žalobný návrh navrhovateľky nie je dôvodný. V podrobnostiach uviedol, že navrhovateľka sa domáha ochrany svojho vlastníckeho práva vydaním hnutelných vecí - peňazí. Základnou podmienkou úspechu vlastníckej žaloby je preukázanie vlastníckeho práva (aktívna legitímácia) a preukázanie, že sa vec neoprávnene nachádza vo faktickej moci inej osoby než vlastníka. Predbežne teda musel riešiť otázku vlastníctva peňazí v žalovanom množstve 18.898,21 eur. Navrhovateľka tvrdila, že je vlastníčkou týchto financií titulom dedenia po poručiteľovi, odporkyňa sa bránila tým, že ide o peniaze v jej vlastníctve získané predajom rekreačnej chaty, ktoré peniaze boli v čase smrti poručiteľa len uložené na účte vedenom na jeho meno. Zo skutkových zistení mal preukázané, že poručiteľ ešte za života dňa 09.03.2010 vložil na svoj účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX sumu 18.500,- eur. Okresný súd po vyhodnotení vykonaných dôkazov dospel k záveru, že išlo o peňažné prostriedky vo vlastníctve odporkyne. V podrobnostiach v tomto smere uviedol, že poručiteľ žil od apríla 2006 s odporkyňou v spoločnej domácnosti. Vzťah odporkyne a poručiteľa bol až do jeho smrti normálny. Ak by tomu tak nebolo, nebol by poručiteľ za svojho života jeden z bungalovov, ktorý vlastnil, pomenoval po odporkyni. Poručiteľ za svojho života nemal problém vo vzťahu k bývalej

manželke riešiť konflikty aj násilne, čo potvrdila nielen ona sama, ale i obsah ich rozvodového spisu a tiež skutočnosť, že bolo proti poručiteľovi vedené trestné stíhanie. Vo vzťahu k odporkyňi však takéto správanie zo strany poručiteľa prezentované nebolo. V hospodárení s finančnými prostriedkami nebola odporkyňa poručiteľom obmedzovaná, čo potvrdil svedok R.. Svedok K. T. potvrdil, že poručiteľ pri spoločných nákupoch neobmedzoval výdavky navrhovateľky ani odporkyne. Svedkyňa K. T. potvrdila, že ani ona v pozícii manželky poručiteľa vo finančnom hospodárení nebola obmedzovaná. Nie je preto dôvod, aby poručiteľ obmedzoval vo finančnom hospodárení ženu (odporkyňu), s ktorou žil v spoločnej domácnosti po zániku manželstva s K. T.. O tom, že medzi poručiteľom a odporkyňou bol vzťah dôvery svedčí i skutočnosť, že jej zriadil právo disponovať s jeho účtom, a to samostatne. Okresný súd uveril tvrdeniu odporkyne, že sumu 18.500,- eur, ktorú vložila na účet poručiteľa, získala z predaja chaty, ktorú vlastnila. Kúpna zmluva bola uzavretá dňa 08.03.2010 a v ten deň odporkyňa prevzala i kúpnu cenu 50.000,- eur, čo potvrdili svedkovia U. a R.. Svedkyňa L. potvrdila, že bola prítomná v čase, kedy odporkyňa odovzdala poručiteľovi sumu 20.000,- eur za účelom jej vloženia na účet vedený na meno poručiteľa. Vyhodnotením všetkých dôkazov ustálil, že peňažné prostriedky vo výške 20.000,- eur, z ktorých si poručiteľ 1.500,- eur ponechal pre vlastnú potrebu a 18.500,- eur uložil na účet vedený na jeho meno, boli výlučným vlastníctvom odporkyne. Na tejto skutočnosti nič nemení to, že v osvedčení o dedičstve po poručiteľovi bolo deklarované ich vlastníctvo navrhovateľke. Navrhovateľka dedením nemohla nadobudnúť finančné prostriedky, ktoré poručiteľovi nepatrili. Pokiaľ odporkyňa deň po smrti poručiteľa, t. j. dňa 03.05.2010 vybrala z účtu poručiteľa sumu vo výške 20.000,- eur, konala tak v obave o svoje vlastníctvo aj vzhľadom na správanie sa navrhovateľky a jej matky v nemocnici. Z výpovedí odporkyne a svedkyne T. vyplýva, že už v deň úmrtia poručiteľa bola medzi nimi nehoda o automobil v užívaní odporkyne, o pohrebe a o hradení jeho trov. Nie je nelogickým tvrdením odporkyne, že peniaze v sume 20.000,- eur nevyberala z účtu poručiteľa počas jeho choroby, lebo neočakávala jeho úmrtie. Dôvera, ktorá vládla medzi odporkyňou a poručiteľom, bola dôvodom, pre ktorý odporkyňa finančné záležitosti počas choroby poručiteľa za jeho života neriešila. Okresný súd v závere odôvodnenia pre úplnosť dodal, že výška žalovaného nároku sporná nebola.

Proti rozsudku podala odvolanie navrhovateľka, ktorá ho navrhla zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie, eventuálne zmeniť tak, že jej návrhu sa v celom rozsahu vyhovie.

V úvodnej časti odvolania uviedla, že je študentkou vysokej školy v Košiciach, nemá žiadny príjem, a preto v zmysle ust. § 138 O. s. p. požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov. V ďalšej časti odvolania, vo vzťahu ku konaniu o veci samej, uviedla, že v priebehu dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že majiteľom účtu č. XXXXXXXXXX bol poručiteľ a že ku dňu jeho smrti sa na uvedenom účte nachádzala suma 21.394,06 eur. Odporkyňa nikdy s peňažnými prostriedkami na tomto účte nedisponovala, t. j. nikdy na uvedený účet nevkladala, resp. nevyberala žiadne peniaze. Dedičské konanie po poručiteľovi bolo právoplatne skončené vydaním osvedčenia o dedičstve 6D/587/2010 zo dňa 05.08.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť toho istého dňa. Týmto dedičským rozhodnutím nadobudla aj peňažné prostriedky, ktoré boli ku dňu smrti poručiteľa na jeho účte a ktorého bol majiteľom. Odporkyňa svoju pohľadávku 20.000,- eur do dedičstva nikdy neprihlásila. Pokiaľ by odporkyňa sumu 18.500,- eur vybrala ešte za života poručiteľa, tak by navrhovateľka žalobu nepodávala. V čase, keď poručiteľ zriadil podpisový vzor pre odporkyňu - 30.05.2008 - musela byť odporkyňa oboznámená aj so všeobecnými obchodnými podmienkami v tom zmysle, že smrťou poručiteľa stráca platnosť jej podpisový vzor a že už nemôže s peňažnými prostriedkami na tomto účte disponovať. Aj napriek tomu odporkyňa deň po smrti poručiteľa vybrala z jeho účtu sumu 20.000,- eur. Peňažnému ústavu pritom neoznámila skutočnosť, že majiteľ účtu už zomrel, o ktorej skutočnosti veľmi dobre vedela. Za účelové považovala tvrdenie odporkyne, že poručiteľovi dala dňa 08.03.2010 sumu 20.000,- eur a že poručiteľ vložil na svoj účet len 18.500,- eur, keď sumu 1.500,- eur si mal ponechať pre spoločné potreby na úhradu bežných výdavkov. Z uvedeného potom vyplýva, že odporkyňa mohla vybrať z účtu len 18.500,- eur, nakoľko zo zvyšnej sumy 1.500,- eur boli uhrádzané aj jej potreby. S týmito skutočnosťami sa prvostupňový súd nevysporiadal. S poukazom na výpoveď svedka R. R. tvrdila, že suma 20.000,- eur, ktorú odporkyňa dala poručiteľovi, predstavovala v podstate vrátenie finančných prostriedkov, ktoré za odporkyňu vyplatil poručiteľ pri kúpe chatky. Uvedená suma teda patrila ku dňu smrti poručiteľovi. Odporkyňa opätovne argumentovala skutočnosťou, že podpisový vzor možno považovať za určitý druh špeciálneho plnomocenstva, ktorý zaniká smrťou splnomocnenca. Podľa navrhovateľky nie je normálne a zároveň ani logické, aby si niekto vložil nie malé finančné prostriedky vo výške 20.000,- eur na cudzí účet, o to skôr, keď má zriadený vlastný účet. Tvrdenie odporkyne, že jej účet mohol byť vykradnutý, je prinajmenšom smiešne a

tendenčné. Navrhovateľka si potom mohla dať zasielať na účet poručiteľa aj svoju výplatu. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti považovala navrhovateľka napadnutý rozsudok za nepresvedčivý a riadne neodôvodnený.

Odporkyňa vo vyjadrení uviedla, že okresný súd vykonal v predmetnej veci rozsiahle dokazovanie, vec po skutkovej a právnej stránke posúdil a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré mali podstatný vplyv na rozhodnutie vo veci. Dôvody odvolania sú tendenčné a účelové. Mala zato, že ako odporkyňa uniesla dôkazné bremeno ohľadne všetkých skutočností, ktoré v konaní tvrdila. Nepovažovala za správne tvrdenie navrhovateľky, že podpisový vzor v banke možno považovať za určitý druh špeciálneho plnomocenstva. Takéto tvrdenie nemá žiadnu oporu v právnom predpise. Skutočnosť, že smrťou poručiteľa zaniklo právo odporkyne disponovať s jeho účtom, nemôže byť na ujmu odporkyne. Táto skutočnosť môže zakladať právo navrhovateľky na náhradu voči banke, resp. tretej osobe. Na základe týchto skutočností navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť a navrhovateľke uložiť povinnosť nahradiť jej trovy prvostupňového a odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

Z doteraz vykonaného dokazovania je zrejmé, že odporkyňa vybrala z účtu poručiteľa deň po jeho smrti sumu 20.000,- eur, ktorá skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná. Navrhovateľka na základe osvedčenia o dedičstve sp. zn. 6D/587/2010, Dnot 139/2010 zo dňa 05.08.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť toho istého dňa, ako jediná dedička zo zákona nadobudla i zostatok na bežnom účte poručiteľa, ktorý ku dňu jeho smrti predstavoval sumu 21.394,06 eur. Pohľadávku odporkyne z titulu nákladov spojených s pohrebom poručiteľa vo výške 1.383,08 eur (po odpočítaní pohrebného 79,67 eur) neuznala. Medzi účastníkmi bola sporná skutočnosť, či suma 18.500,- eur, ktorú poručiteľ dňa 08.03.2010 vložil na svoj účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, predstavovala výlučne vlastníctvo odporkyne a či s uvedenou sumou mohla voľne disponovať i po smrti poručiteľa. Okresný súd uvedené sporné skutočnosti vyhodnotil v prospech odporkyne.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd sa v prejednávanej veci nevysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré mali vplyv na predmet prejednávanej veci a z tohto dôvodu považuje jeho závery za predčasné.

Okresný súd dôsledne nevychádzal zo skutočnosti, že navrhovateľka v predmetnom konaní žiada, aby odporkyni bola uložená povinnosť zaplatiť jej sumu 18.898,21 eur vychádzajúc z tvrdenia, že odporkyňa neoprávnene vybrala po smrti poručiteľa z jeho účtu sumu 20.000,- eur, keď zároveň z uvedenej sumy odpočítala sumu 1.101,79 eur (ako rozdiel medzi sumou 1.181,46 eur - náklady, ktoré odporkyňa vynaložila na pohreb poručiteľa a sumou 79,67 eur, ktorú mala dostať z titulu pohrebného). Pokiaľ teda by bolo možné i prisvedčiť názoru okresného súdu, že suma 18.500,- eur (ktorú vložil poručiteľ za života na svoj účet dňa 09.03.2010) predstavovala výlučne vlastníctvo odporkyne, potom okresný súd sa mal vysporiadať s rozdielom medzi uplatneným nárokom navrhovateľky a sumou 18.500,- eur. Pokiaľ okresný súd v tomto smere neuviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku žiadne skutkové a právne úvahy, je dôvodná námietka navrhovateľky čiastočnej nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku.

Odvolací súd považuje za predčasné i právne úvahy a závery okresného súdu v tom smere, že podľa obsahu ide zo strany navrhovateľky o vindikačnú žalobu podľa § 126 ods. 1 OZ, t. j. žalobu na vydanie huteľných vecí - peňazí. Z obsahu žalobnej žiadosti to jednoznačne nevyplýva, nakoľko navrhovateľka (okrem opisu skutkových okolností) v podstate tvrdí, že odporkyňa bez jej súhlasu, resp. súhlasu jej zákonnej zástupkyne neoprávnene po smrti poručiteľa vybrala z jeho bežného účtu sumu 20.000,- eur, pričom odporkyňa jej neoprávnene zadržáva sumu 18.898,21 eur. Nakoľko ani z ďalších prednesov navrhovateľky, resp. jej právneho zástupcu jednoznačne nevyplýva, že by sa výslovne domáhali vydania vecí - peňazí podľa § 126 ods. 1 OZ, odvolací súd v tomto smere už len vo všeobecnosti poznamenáva,

že predmetom vindikačnej žaloby je vec v právnom zmysle (§ 118 ods. 1 OZ), ktorá je predmetom vlastníctva. Žiadať o vydanie (vindikovať) možno len také veci, ktoré možno odlíšiť od iných vecí toho istého druhu, t. j. ktoré možno individualizovať (pokiaľ neboli napríklad zmiešané s inými rovnakými vecami, napríklad i bankovky, ktoré sú určené identifikačnými znakmi).

Pokiaľ v predmetnom konaní nebola doteraz jednoznačne objasnená otázka, či v prípade navrhovateľkou uplatneného peňažného nároku ide o vydanie vecí, resp. o plnenie z určitého záväzkového vzťahu, resp. o plnenie z bezdôvodného obohatenia, prípadne z iného právneho dôvodu, pričom sama navrhovateľka svoj nárok podľa vyššie uvedených hľadísk nepomenovala, právne závery okresného súdu, ktorý predmetnú vec posudzoval podľa ust. § 126 ods. 1 O. s. p., sú predčasné.

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Pokiaľ navrhovateľka žiadala v odvolaní priznať oslobodenie od súdnych poplatkov, odvolací súd podľa § 167 ods. 2, § 159 ods. 3, § 104 ods. 1 za použitia § 211 ods. 1 O. s. p. konanie o návrhu navrhovateľky na oslobodenie od súdnych poplatkov zastavil, nakoľko zo spisového materiálu mal preukázané, že jej bolo uznesením zo dňa 24.09.2010 (č. I. 46 spisu) priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, ktoré rozhodnutie nebolo zrušené, resp. nebolo vydané rozhodnutie, ktorým by jej priznané oslobodenie od súdnych poplatkov bolo odňaté.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.